

РЕШЕНИЕ

№ 1774

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10889** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 43615 от 01.12.2022 г. по описа на Административен съд София- град на „САМЕКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], чрез адв. К. И. срещу Решение № 3858/19.10.2022 година, постановено по НАХД № 17981 по описа на СРС за 2021 г., 14 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ 22-2100095 от 09.12.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева за нарушение на чл. 350, ал. 1 от Кодекса на труда. В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно, необосновано и постановено в нарушение на процесуалните правила и в противоречие с доказателствената съвкупност. Касаторът счита, че извършването на нарушението е опровергано от свидетелските показания по делото. Моли съда за отмяна на решението и на потвърденото с него НП. Претендира разности. В съдебно заседание касаторът - „САМЕКС“ ЕООД, редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касация Директор на Дирекция „Инспекция по труда“, редовно призован, се представлява от юрк. К., който моли съда да остави оспореното

решение в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 07.10.2021 г., 15.10.2021 г. и 25.11.2021 г. инспектори от Дирекция "Инспекция по труда" - С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект - ресторант „КФС“, находящ се в [населено място], Студентски град, [улица], стопанисван от „Самекс“ ЕООД, за което бил съставен протокол от проверка № ПР2132787/25.11.2021 г. Проверяващите установили, че са налице нарушения на трудовото законодателство, едно от които било, че „С.“ ЕООД, в качеството си на работодател, не е изпълнил задължението си, след прекратяване на трудовото правоотношение на Т. Г. Б. на 14.06.2021 г., да предаде незабавно на работника надлежно оформена трудова книжка. Съставен бил акт за установяване на административно нарушение на 25.11.2021 г. от „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда“ - С. за нарушение на чл. 350, ал. 1 КТ. АУАН бил съставен в присъствието на двама свидетели и управителя на дружеството. Актът бил връчен срещу подпис на управителя на дружеството на 25.11.2021 г. Въз основа на него било издадено атакуваното НП.

СРС е приел от правна страна, че при съставяне на АУАН и издаване на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения – същите съдържат законоустановените реквизити, издадени са от компетентни органи в кръга на правомощията им. Приел е още, че вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на нарушителя. Изложени са мотиви, че липсват предпоставки за приложение на чл. 415в КТ.

Решението е правилно.

Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи, съображенията, за които се възприемат изцяло от настоящата инстанция, която счита за ненужно да ги преповтаря.

Съдържанието на АУАН и НП съответстват на императивните изисквания разписани съответно в чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за точно описание на нарушението от фактическа и правна страна, тъй като административнонаказващият

орган е посочил всички релевантни за съставомерността на деянието факти и обстоятелства. Описанието е в достатъчна степен, че лицето може да разбере за какво нарушение е санкционирано, респективно да организира адекватно и ефективно защитата си. По безспорен начин са установени извършването на нарушението и самоличността на нарушителя, като е конкретизирана

Съгласно посочената като нарушена в НП разпоредба, а именно чл. 350, ал. 1 КТ - при прекратяване на трудовото правоотношение работодателят е длъжен да впише в трудовата книжка данните, свързани с прекратяването, и да я предаде незабавно на работника или служителя. Н. в трудовата книжка на данните по прекратяване на трудовото правоотношение и незабавното непредаване на работника при прекратяване на трудовото правоотношение представлява нарушение, което се осъществява чрез бездействие и то трае докато бъде установено или преустановено. В случая от данните по делото не е спорно, че трудовото правоотношение с Т. Г. Б. е прекратено със Заповед № 315/14.06.2021 г., считано от 14.06.2021 г., а трудовата книжка е предадена на работника на 20.09.2021 г.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал административно – наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в предвидения от закона минимум 1500 лева. Така определената санкция е справедлива и съответна на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН. Нормата на чл.415в от КТ не може да намери приложение, защото нито нарушението е отстранено веднага, нито пък за работника не са настъпили вредни последици.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че оспорваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно като карен резултат, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 80 лева.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София-град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3858/19.10.2022 година, постановено по НАХД № 17981/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14 състав.

ОСЪЖДА „САМЕКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ С. сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

